

Sørreisa misjonsforening gjennom 100 år.

Referat fra jubileet søndag den 22. juni 1947.
(Ved A Skutvik.)

(Forts. fra nr 51)

September 1870 blir en avdeling stifta i Fagerfjell og 1872 enno en ny lesekrets oppretta for Djupvåg - Hemmingsjord. Den holdt sine møter i Tømmervik.

Det opplyses på årsmøtet i 1875 at denne avdeling hadde dette året sendt sitt årsbidrag direkte til kretsstyrelsen i Tromsø. Dette vakte misnøie blant misjonsvennene da det var imot hovedforeningens lover. Alle bidrag fra alle avdelinger skulle sendes hovedstyrelsen i bygda og derfra formidles videre.

Fra 1880 blir det beslutta at hovedforeninga skal deles i tre avdelinger. I hver avdeling velges 2 styremedlemmer og en kasserer. Men den samlede misjonsforening har som før en felles hovedstyrelse og et felles årsmøte. De tre avdelinger av hovedforeninga blei Skøelv og Bakkejord krets, Straumen og Gottesjord krets, Finnset krets. Samme år kom også en ny krets med nemlig Russevåg og Solberg krets. Også mannsforening blei stifta den 13. januar 1884 med 12. medlemmer. Dennes formål skulle også være å utføre arbeide for misjonen.

På dette stiftelsesmøte var det ei stor samling, der satt tettpakka i alle husets værelser. Og fleire måtte gå heim da der ikke var rom for dem å slippe inn.

Den 6. januar 1889 var foreningens årsmøte for første gang holdt på Forsamlingshuset på Sørstraum. Alt fra stiftelsen og til no var misjonsmøtene holdt rundt om i heimene.

Aarene går og i 1897, den 25. og 26. juli feires 50 års jubileum, den 1. dag med gudstjeneste i kirka ved prost Holmboe og misjonsprest Titlestad. Offer til misjonen denne dag i kirka innbrakte kr. 69,30. Festen fortsatte så på forsamlingshuset som var vakkert pynta, og hvor der blei en, for de tilstedeværende — uforglemmelig ettermiddag.

Etter at salmen «Min sjel, min sjel lov Herren» var sunget gjorde formannen som no var klokker Jørgensen rede for foreningens 50 årige historie, og misjonsprest Titlestad gav interessante skildringer av arbeidet ute på misjonsmarka. Den 2. dag holdt misjonspresten sin virkelige festtale som i klare og gripende trekk skildret den fortapte synders elendighet og saligheten ved omvendelse til Gud og trua på frelsen i Kristus. Titlestad kom også den dag med flere oppbyggelige eksempler fra misjonsmarka.

Til middag var det servert fløtegrøt og fisk. Antakelig var en tønne rømme den dag skjenket til misjonen. Formannen oppfordra så de unge å melde seg inn i foreninga. 33 stkr. meldte seg. Det er sikkert mange av de eldre som lever i dag som husker 50-års dagen i misjonsforeninga.

I 1904, den 9. 10. og 11. juli var kretsmøtet holdt i Sørreisa. Til dette møte hadde de besøk av misjonsskolens forstander dengang, pastor Mohr, kretsformannen, biskop Bechmann og over 60 deputerte. Fleire kom også uten å være deputert. Der var i alt 13 prester. Forsamlingshuset var overfylt til trengsel. Alle møtedager var det et strålende sommervær, og vi forstår at deltakelsen var mye stor når vi hører at ei forsamling på ca 2000 mennesker var budt velkommen til festen i den fagre bjørkelunden på, Bonhaugen søndag. Der talte bl. a. pastor Aalvik fra Stavanger om hvilke herlige løfter som er gitt den hvis hjerte er heilt med Herren. Det blei servert rømmegrøt i et for anledningen oppsatt telt Den dag kom der inn til misjonen kr. 261,76.

I året 1917 er foreninga blitt 70 år. Og den 15. og 16. juli var det kretsmøte i forbindelse med jubileet. Været hadde i 3 veker vært surt og kaldt, men det klårna opp og blei varmt og fint under heile møte. Sokneprest Fosnes holdt festtalen. Det var møtt ca. 50 deputerte. Ofringa innbrakte kr, 371. 11.

Det var dette misjonsvennene blei minnet om på 70 års dagen: Den store oppgaven det er å få være med som Herrens tjenere og tjenerinner.

I 1920 kom ei ny kvinneforening til, nemlig Grunnreis og Tømmervik kvinneforening. Denne krets hadde før den tid vært sammen med foreninga på Gottesjord. Den 23. og 24. juni i 1924 var generalforsamling holdt i Stavanger. Som deputert ble lærer Krokstad sendt dit, og han reiser mot å betale alle utgifter.

Han seier sjølv om denne turen at han vist aldri kan glemme det opfriskende ved reisa og forhandlingene i Stavanger. Det blei første gang beslutta 1920 at en kvart år skulle holde en stemnedag om sommeren bare for bygda, og det er disse stemner vi har i dag og kaller bygdestemner.

Fra året 1927 og utover viser referatene litt tilbakegang helst da den økonomiske side. Det er gjort merksam på at det var serlig knapp pengetid, og noen festligheter i anledning 80 års dagen blei av den grunn ikke holdt. Men det viktigste, misjons- interessen, den forteller framleis om liv og vekst, og det ropes til oss i dag at arbeidet i Guds vingård er like nødvendig som før sjølvom den onde verda holder på å bortforklare Jesu ord om å gå ut og gjøre alle folke slag til hans disipler. 90 års festen blei holdt den 11. juli 1937. På denne festen var madagaskarprest Rabeoni og kretssekretær Nome med Rabony talte og sa bl. a. «De norske misjonsfolk bad og sendte penger - sendte penger og bad i 14 år før de så noen frukt av arbeidet. Men no er det ikke bare en, men millioner som er frukta av eders arbeid. »

Vi ser tilbake på de siste 5 år. Mange ting har forandra seg. Vi ser såleis at misjonsarbeidet i bygda så og sei er blitt kvinnenes arbeid. Misjonstreet som våre forfedre planta mellom oss står no med 14 greiner.

Foreningene er fordelt slik: 8 kvinneforeninger, 3 barneforeninger, 2 pikeforeninger og 1 unges Misjonsforening. Barneforeninga på Reinelv og Unges Misjonsforeninga på Hemmingsjord er de yngste greiner.

Vi etterlyser mannforeninga som blev stifta i 1884, og spør dere menn ved 100 års skiftet: Er ikke den arv, som forfedrene gav oss, verd også for dere å bære videre.

Misjonsarbeidet.

*Det er et herlig virke,
det har vi fått av Gud;
å være med å bringe
til hedninger et bud —
et bud til arme sjeler
at synden den vil stele
den fred som Gud kan gi.*

De menn som vi i dag gjerne særlig vil nemne er klokke Jørgensen som var foreningens formann i 38 år til sin død 1922. Lærer Krogstad som var formann i 7 år, og dessuten var han kasserer i 54 år.

Det er en lang arbeidsdag i misjonens tjeneste og vi kan bare si dem takk for det eksempel de har vært for oss med sin iver og truskap. Det er bare Gud sjølv som kan gi dem den rette lønn for sitt dagsverk. Og så Daniel Olsen, som vi nok best husker fra hans besøk på kvinneforeningsmøtene. Uansett vær og føre kom han på sykkel eller spark hvor lang vegen enn var når han blei sendt bud på. Alltid var det dette han hadde som hilsen med: Nåden å få være med i arbeidet for Gud, at misjonen det er en befaling som gjelder alle kristne. Og så dette, at vi måtte være tru på den plassen Gud hadde satt oss.

Daniel Olsen var formann fra 1931, i 8 år.

I dag er Peder Bjørkås formann i Sørreisa misjonsforening og kasserer er frk. Anne Arild.

Så går vi inn i et nytt 100 år med forvissninga om at Gud framleis vil signe og gi vekst i misjonsarbeidet i Sørreisa, og at vi alle måtte kunne sei: «Din rikssak Jesus være skal min største herlighet. »

A. Skatvik.